

Адиба ДАВЛАТОВА,

Тошкент вилояти Чирчиқ

Давлат педагогика институти доценти

E-mail:adiba.davlatova79@gmail.com

ТДЎТАУ профессори Н.Жабборов тақризи асосида

ANALYSIS OF THE BALLAD OF ABDULLA ORIPOV

Abstract

The article analyzes the ballads of the national poet of Uzbekistan Abdulla Aripov. Ballads reflect various themes of human and social life. The experience of lyric characters in the poet's work, creative biography, social life and attitude towards people are studied.

Key words: ballad, artistic analysis, image, poet, poetic thinking, biographical method.

АНАЛИЗ БАЛЛАД АБДУЛЛЫ ОРИПОВА

Аннотация

В статье анализируются баллады народного поэта Узбекистана Абдуллы Арипова. Баллады отражают различные темы человеческой и общественной жизни. Изучаются переживания лирических героев в творчестве поэта, творческая биография, общественная жизнь и отношение к людям.

Ключевые слова: баллада, художественный анализ, образ, поэт, поэтическое мышление, биографический метод.

АБДУЛЛА ОРИПОВ БАЛЛАДАЛАРИ ТАҲЛИЛИ

Аннотация

Ушбу мақолада Ўзбекистон халқ шоири Абдулла Орипов ижодига мансуб балладалар таҳлил қилинган. Балладаларда инсон ва жамият ҳаётидаги турли мавзулар акс эттирилган. Шоир асарларидаги лирик қаҳрамон кечинмалари, ижодкор биографияси, ижтимоий-маший ҳаёт ва одамларга муносабати ўрганилган.

Калит сўзлар: баллада, бадиий таҳлил, образ, шоир, поэтик тафаккур, биографик метод

Кириш. Янги ўзбек адабиёти бир томондан халқ оғзаки ижоди, мумтоз анъаналар ва жаҳон адабий дурдона асарлари билан тўйинган адабиётдир. Муайян замонавий ижодкор асарларини таҳлил киладиган бўлсақ, улар мазмунидаги мана уч жихатни яққол кўришимиз мумкин. XX аср бошлари жадид зиёлилари бошлаб берган янгиланиши нафакат ижтимоий-сиёсий, балки адабий-маданий жараёнга ҳам ўз таъсирини кўрсатди. Вазн янгиланиши, лирик қаҳрамон ва образларнинг мутлако янги тасвири, драма, роман, кисса, сонет, баллада каби янги жанрларнинг кириб келгани бу давр адабиётининг асосий белгиларидан хисобланади.

Баллада^[1] дастлаб француз адабиётида майдонга келган. Кейинчалик инглиз ва бошқа европа адабиётида ҳам баллада намуналари яратила бошланган. Балладага таъриф берилганда, унинг сюжети кўп киррали бўлишига аҳамият қаратилади. Масалан, у ўзида инсон ва жамият ҳаётидаги турли мавзуларни камраб олиши мумкин. Гарчанд айнан атама нуқтаи назаридан баллада деб аталмаган бўлса-да, ўзбек мумтоз адабиётидаги баъзи асарлар мазмунидан келиб чиқиб баллада намунаси сифатида келтирилади.

-Мавзуга оид адабиётларнинг таҳлили (*Literature review*). Замонавий шеъриятида поэтик тафаккурнинг шакл, мазмун ва образдаги талқини масалалари жаҳоннинг етакчи фан ва таълим марказларида, хусусан, Ankara Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi (Турция); Oxford, Kembridj университетлари (Буюк Британия); Aligarh Muslim University, Delhi University (Хиндистон); Azərbaycan Milliy elmlər akademiyası Nizami adına adabiyəyat institute (Озарбайжон); Институт восточных рукописей в Санкт-Петербурге (Россия); Институт Востоковедение АН Украины им. А. Крымского (Украина); Институты забон, адабиёт,

шарқшиносӣ ва мероси хаттии ба номи Рӯдакӣ (Тоҷикистон); ЎзР ФА Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институти, Ўзбекистон Миллий университети, Тошкент давлат Шарқшунослик университети, Самарқанд давлат университети, Бухоро давлат университети, Алишер Навоий номидаги Тошкент давлат ўзбек тили ва адабиёти университетида олиб борилмоқда^[2].

Дунё адабиётшунослигига глобаллашув муаммоларининг бадиий талқини ва замондош образи тасвири, глобал ахлоқий-фалсафий муаммоларнинг киноявий танқиди каби масалаларнинг ижодкор поэтик тафаккур тадрижига таъсири юзасидан назарий тадқиқотлар олиб борилмоқда (Оксфорд университети, İstanbul Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Azərbaycan milli elmlər akademiyası Nizami adına ədəbiyyat İnstitutu, Институти забон, адабиёт, шарқшиносӣ ва мероси хаттии ба номи Рӯдакӣ, Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институти, Тошкент давлат шарқшунослик институти, Тошкент давлат ўзбек тили ва адабиёти университети).

-Тадқиқот методологияси (Research Methodology). Ўзбек адабиётшунослигига шоир ижоди ҳақида кўплаб илмий мулоҳазалар, тадқиқот ва мақолалар эълон қилинган. Абдулла Орипов ижодига кириб келган илик даврларда ёк шоир лирикаси юзасидан Ўзбекистон Қаҳрамони Озод Шарафиддинов, академик МатҶӯб Кўшжонов, Ўзбекистон Қаҳрамони Иброҳим Faфуров, филология фанлари доктори Сувон Мели сингари олимлар алоҳида тадқиқотлар олиб борган^[3].

-Таҳлил ва натижалар (Analysis and results). Янги ўзбек шеъриятида ҳам баллада жанрида асарлар яратилди. Масалан, Ўзбекистон халқ шоири Абдулла Орипов ижодига бир неча балладалар учрайди. Шоир дастлаб, 1973 йилда “Қасоскор ҳақида баллада”сини яратган. Ушбу асар “Қоракум” фильмни таъсирида ёзилган.

Лекин шеър фильмнинг баёни эмас, мутлақо янги мазмун ва асосга эга мустакил асар. Шоир бу ерда одамлар ниҳоятда ўч бўлган ёмон туйғу ва ҳаракат қасос ҳақида ёzáди:

Сахро оташида қоврилар гуллар,
Чарх урар бошида маҳзун булбуллар,
Гулшанг қаҳрингиз сочманг, эй, чўулар,
Сизнинг ўзингизни ёндирап қасос[4].

Дастлабки тўрут бандда шоир гул ва чўл тушунчаларини қalamга олар экан, гўзалликнинг нобуд бўлишига сабаб саҳордан ёзғиради. Шоир қасос оловли оташдан хам, чўлдан хам устун эканлигини таъкидлайди. Чўлнинг кайнок тафтини гулнинг қасоси учун янада ёниб кетганини чиройли ўҳшатиш киласди. Кейинги бандларда эса ярадор охунинг воласи лирик қаҳрамон қалбига кўчади.

Қон йиглар ярали оҳу боласи,
Фалакка чирмашар ғамгин воласи.
Ҳаққа етганида унинг ноласи,
Сайёдни конига қондирап қасос.

Миттигина кийикнинг ов домига тушиб яшаш завқидан айрилишига жим қараб тура олмайди. У ҳам тирик жон, унинг фарёди ҳам осмонга, Ҳаққа етиб боришига шоир албатта ишонади. Унинг қасоси Ҳаққа ҳавола қилингани, бу эса сайёд тақдирида албатта рўй беришини катта ишонч билан ёzádi. Кейинги бандларга келиб мурожаат инсонга қаратилади. Лирик қаҳрамон замондошини қасос эмас, энг аввало, номус ва ор учун жангга киришга унрайди. Бахшининг кўлидаги ғамгин соз ва нола адашган одамзот ҳасратидан, конга тўлган саҳролар, фарёд тўла даштлар тарихидан сўйламаслигига умид киласди. Боболар хатоларини тақорламасликка, ажал шамширларини тутмасликка, муҳаббат гулларини сўлдирмасликка чорлади.

Абдулла Ориповнинг яна бир балладаси “Бир танишим ҳақида баллада” деб номланаби, 1976 йилда ёзилган. Асар эпик мазмунга эга бўлиб, лирик қаҳрамон биографияси, кечинмалари, ижтимоий ҳаёт, одамларга муносабатини ифодалашда муҳим ўринга эга. Яъни асар ретроспектив усулда бошланиб, то ҳозирги замонни ҳам ёритади. Лирик қаҳрамон дастлаб бола қиёфасида пайдо бўлади. Унинг болалик йиллардаги хотираси қайта жонланиб, баллада бадий ғояси замон ва маконда бирлашади.

Эслайман, болалик чогимда бир кун
Безори тош отди менга бесабаб.
Йигладим бир четда бағрим бўлиб хун,
Атрофга кўз тикидим ночор, мўлтираб.

Бу ерда шоир бадий вақт бирлигига қайтиб, химоясиз кунни ёдга олади. Бадий асардаги вақт бирлигининг бу каби тасвирини жаҳон адабиёти мисолида кўп кузатганимиз. Бу ерда муаллиф бир инсон мисолида руҳиятида, ўтмишида кечган воқеликларни асар мантиғига кўра жойлаштиради. Яъни асарда ижодкор таъкидлаган вақт бирлиги унинг нуктаи назарига кўра ифодаланади. Баллада шоирнинг вақт тушунчасига доир қараши лирик қаҳрамон ва муаллиф муносабати орқали акс этади. Демак, балладада хотира, бадий вақт шоир ва лирик қаҳрамон кечинмалари фонида берилади. У олис болалигини эсга олар экан, кучлининг кучсизлар устидан зулм қилишини алам билан хотирлайди. Ана шундай тушкун ҳолатда ноганиш, лекин меҳрибон, мадакор кишининг пайдо бўлиши ҳаёт факат бадбин, зулмкор кимсалардан иборат эмас деган хуносага олиб келади. Тасодифий бу меҳр бола қалбини тўлқинлантириб юборади, бенхтиёр бобоси айтиб берган Хизр шу бўлса керак деган ўй-хаёлларга ҳам боради.

Майли, Хизрманни ё Хизр эмас,
Хар нечук турибман қошингда аён.

Бирор ножӯя иш рўй бердими, бас,
Кимдир ажрим килса – ўша мен, ўғлон.

Ҳаётда бу каби инсонларга рўбару келиш албатта ҳазрати Хизрга йўлиқиши билан тенг албатта. Бу воқеа шоир умр йўлининг ибтиносидаги бир кўнгилсизлик холос. У кейинчалик “катта”ларнинг “кичик”лар устидан зулмига кўп бора дуч келди. Шундай дамларда Ҳақиқат тимсоли бўлган таниш инсонга эҳтиёж тугилаверади. Шоир уни реал инсон сифатида кўп ахтаради, ҳатто тушларида гойибдан дийдорлашади.

Бир кун забтга олиб тасаввур изми,
Тушда кўрдим уни аниқ ва яккол.
Арзим баён этдим биратўласи,
Нега келмайсиз деб тутдим сўрокка.

Шоир туш вақти орқали бадий вақтнинг поэтик имкониятларидан фойдаланиб, Бугун ва Келажакни бир пайтда юзлаштиради, бугуннинг зулми, келажак умиди уни некинлик билан асарни ниҳоялашга олиб келади.

Абдулла Ориповнинг яна бир балладаси “Шошмаслик ҳақида баллада” деб номланади. Бу асар бир қараганда фалсафи, иккинчи томондан эса миллат ва Ватан ҳақидаги хуносалари билан кўп киррали асар хисобланади. Шоир ҳаётий тажрибага эга, оку корани таниган инсон сифатида ёшларга, фарзандларга насиҳат киласди. У гулларни узишда, заминга оёқ кўйишида, мозор ёнидан ўтганда, аждодлар ҳақида фикр юритганда, ҳукм чиқаришида, дўст излашда, ёр танлашда шошилмасликка ундаиди. Лекин шундай бир ҳолат бўладики, уни сония кадар куттириш мумкин эмас. Агар эл мадад сўраб инграганди, гулларни, шайдо кўнгилларни унутиб, отни эгарланган чакмокдай шайлаб, унга томон шошилиб юзланишга даъват этади.

“Мехру оқибат ҳақида баллада” деб номланган асари эса киноявий руҳда ёзилгани билан ажralиб туради. Лирик қаҳрамон меҳрни, оқибатни аввало инсон ўз-ўзига кўрсатиши керак, кейин бошқалардан кутиш мумкин дейди. Лекин қидирилаётган туйгуни ҳарчанд уринса-да топа олмайди.

“Ёлғончи ҳақида баллада”, “Ўғрилар ҳақида баллада”, “Нодонлар ҳақида баллада” каби асарлари 2015 йилда шоир АҚШ да даволанаётган кезларида ёзилган. Учта мустакил асар, лекин гояси, ижодкор руҳиятидаги қарама-қаршиликлар ифодаси нуқтаи назаридан бир-бираига ниҳоятда якин туради. “Ёлғончи ҳақида баллада” асари бошдан охирига кадар мурожаат руҳида ёзилган. Шоир балки замондоши, балки фарзанди, балки шогирдига мурожаат қиласи экан, нима бўлганда ҳам рост сўзлашга чакиради. Ёлғонни дин ҳам, диёнат ҳам қабул килмаслигини, Аллоҳ даргоҳида энг ёмон гуноҳлардан бири ёлғон эканини ёzádi. Кўйиб берса сұяксиз тил нималар демайди, бўлмагани бўлдириб, ўлмагани ўлдирадиган ҳам тилдир.

Шу чиқдими камтарин жондан,
Шайтонликда ўтдинг шайтондан.
Худодан кўрк, кўрккин иймондан,
Ёлғон айтма, садағанг кетай.

Шоир мурожаат қиласи экан, донишманд инсонга хос вазмин йўлини тутади. Койиганда ҳам эркалаб, авайлаб “садағанг кетай” ёлғонни бас қил деб ўзига хос услубни танлайди. “Ўғрилар ҳақида баллада” ҳам юкоридаги каби киноявий характерга эга. Шоир ўғри замондошларини қиёфасини чизар экан, беозор хажв киласди. Ўғри образи мазкур балладада янгича тарзда ифодаланади. Ўғри деганда кўз ўнгимизда эгни боши бетартиб, қиёфаси бироз саросимали кимса намоён бўлишига одатланиб қолганмиз. Бу асарда эса ўғри баşшанг кийинган, туфлисига гард ҳам юқмаган, имзо кўйиб одамлар тақдирини ҳал қилишга кодир шахс тарзида ифодаланади. “Нодонлар ҳақида баллада” да эса

жамият учун энг заарли жиҳатлардан бири нодонлик иллати қаттиқ қораланади. “Ҳақиқий санъат асари ҳамиша ўкувчи кўз ўнгидаги мўъжизалар дунёсини очишга кодир. Бунга эса факат актуал, умуминсоний гояларни кўтариб чиқиш орқали эмас, балки ана шу гояларни ва ҳатто ҳаммага маълум идеаларни бадиий инкишоф этиш орқали эришилади”[5].

-Хулоса ва тақлифлар (Conclusion/Recommendations). Хулоса қилиб айтганда, Абдулла Орипов ўз даврининг жонкуяр қаламкаши, миллат ва халқ тақдирига қайғурган шахс сифатида ижод килди. Балладаларида қайси мавзу қаламга олинмасин, барчасида Инсон камолати, миллат эртаси, Ҳақ ва Ҳақиқат мотивлари устунлик қиласи. Ўзини миллатнинг бир бўлаги ҳисоблаган шоирдан бошқача руҳни кутиш ноўринг албатта.

АДАБИЁТЛАР

1. <https://qomus.info/encyclopedia/cat-s/sayfi-saroyi-uz/>
2. <https://arts.unimelb.edu.au/nceis>; <https://www.westernsydney.edu.au>; <https://slle.umd.edu/persian/about>; <http://nelc.uchicago.edu>; <https://nelc.osu.edu>; <http://ut.ac.ir>; <http://www.um.ac.ir>; <https://www.amu.ac.in>; <http://www.du.ac.in/du>; <http://www.istanbul.edu.tr/tr>; <https://www.ankara.edu.tr>; <http://gazi.edu.tr>; <https://www.orientalstudies.az/ru>; <http://literature.az/lang=aze>; <http://www.kaznu.kz/ru>; <http://www.iaas.msu.ru>; <https://www.ivran.ru>; <https://spbu.ru>; <http://www.orient.spbu.ru/ru>; <http://www.orientalstudies.ru>; <http://oriental-studies.org.ua/uk/home>; <http://zoa.dmt.tj>; <http://iza.tj/ru/institutyazyka-literatury-vostokovedeniya-i-pismennogo-naslediya-im-rudaki>; <http://tashgiv.uz/ru/>; <http://navoiy-uni.uz/uzk>; <http://www.samdu.uz> ва бошқа манбалар асосида амалга оширилди.
3. Шарафиддинов О. Талант халқ мулки. // Шарқ ўлдузи. 1979 й.; Шарафиддинов О. Инсон қалбининг манзаралари. // ЎзАС. 1981 й. 23 октябр.; Шарафиддинов О. Шеърият қалб ёлқини // Ҳаёт билан ҳамнафас.- Тошкент, 1983. – Б.155-168; Кўшжонов М. Онажоним шеърият.- Тошкент, 1984; Гафуров И. Шеърият-изланиш, курашчанлик демакдир.-Тошкент, 1984. Кўшжонов М., Сувон Мели. Абдулла Орипов.- Тошкент: Маънавият, 2000; Сувон Мели. Ҳангома зимнида панднома. Абдулла Орипов шеъриятида тўртлик. // Ўзбек тили ва адабиёти, 2021 й, №3/21. 30-36 бет.
4. Орипов А. Танланган асарлар. Биринчи жилд. Фаур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти. – Т.:2000, 431 б.
5. Фаниев И., Афокова Н. Абдулла Орипов фалсафаси. “Muharrir nashriyoti”, -Т.:2021. 308 б.